

Per als catalans de l'exili; Per als catalans de la pàtria, una sola consigna: Solidaritat catalana!

CANIGO

Bulletin d'Information de la "Société Française des Amis de la Catalogne" 25, rue Roquelaine - Tél. 229.83 TOULOUSE DE LANGUEDOC

Catalans estigueu amatents. Els moments son decisius. Passi el que passi no obeiu altres consignes que les que us doni : Solidaritat catalana!

QUÈ ESPERA FRANCO ?

L' hora de la victoria

CATALANS : El mon soncer celebra en aquestes hores historiquas la formidable victoria de la democràcia mundial contra el feixisme. Aquesta hora transcendental que la humanitat esperava amb tanta impacència i que els catalans desitjaven amb més afany que ningú, representà el començament de l'alliberació de la nostra pàtria.

Els catalans de França hem celebrat la victoria aliada amb l'emocio que produeixen a l'anima els grans esdeveniments historics, conscients de la nostra participacio en la grandiosa lluita i de la resultats considerables que ha de tenir per a l'esdevenidor de Catalunya.

En atansar-se la seva fi, Franco intenta encara salvar la seva pell i la dels seus preciosos col·laboradors cercant formules desesperades de darrera hora com el govern amfibi dels generals i els requetés, la regència de l'infant Don Carlos o els governs transicionals d'Aranda o del Duc d'Alba.

Pero és massa tard. L'opinio s'impacienta i manifesta la seva febre de manera inequivoca. Als incidents de Montserrat, s'afegixen les banderes republicanes de la Cibeles, les catalanes de la Sagrada Família, els pasquins de « Foc Nou » i Solidaritat Catalana i, darrerament, l'atemptat a Barcelona contra el governador Correa Voglisson.

Els catalans som republicans i desitgem per a la nostra pàtria un règim de llibertat que pugui desenrotllar-se en el marc d'una Republica espanyola liberal, comprensiva, autonomista mentre no pugui esdevenir federal. Pero aspirem també a reconstruir una pàtria vigorosa i puixant que només podrà obtenir-se amb la unio fervorosa i lleial de tots els patriotes entorn de l'autoritat indiscutible i unica del President de Catalunya i amb la solidaritat efectiva i sincera dels catalans en la tasca comuna de refer el pais.

Aspirem a una vida nova, feta de treball i de seny, de disciplina i de virtut, de llibertat i de civisme allunyant per a sempre les maniobres partidistes, els sectarismes, les intrigues deslleials. La nova Catalunya sent horror i fàstig pels nuvols de fum que puguin amagar propòsits tèrbols i desitja viure en un clima d'ordre i de pau, de llibertat i democràcia.

La pàtria nova demana puresa, honestat i eficiència. En la Catalunya proxima per la qual lluitem la paraula democràcia ha de tenir un contingut vivent i substantiu, perquè la nostra gent és democrata de cor, estima la justícia, venera la pau i es daleix par la llibertat, símbols eterns negats grollerament pel feixisme i pel falangisme, sistemes muntats sobre la tirania, la guerra i l'esclavatge.

Els catalans denunciem al mon el règim franquista perquè constitueix un refugi de l'eix, un viver del feixisme, un cap de pont dels nazis a Occident. Units en el grandios front patriotic de Solidaritat Catalana, proclamem que la Catalunya democràtica aspira a recobrar ben aviat la seva llibertat per a fer-ne l'us precios que la pàtria espera en un clima de veritat, de disciplina, de germanor i de treball.

Als Germans de Catalunya

Germans de Catalunya ! El feixisme ha estat vençut. Franco caigué moralment a Reims a les 21 del dia 8 de Maig de 1945. Fill del nazisme alemany i del feixisme italià, creat per Hitler i Mussolini, recolzat en el potencial de l'eix, el dictador espanyol s'ha enfonat en la catàstrofe italo-alemanya que representa aquesta desfeta de les forces de reaccio vençudes per la democràcia mundial.

— A veure si ho enteneu ! Jo soc un sense pàtria. La meua pàtria és el món. I malgrat això, en sentir la Santa Espina, el cor em surt d'acords i ploro com un infant.

— Prou que ho enteneu — varem contestar-li — és perquè sou comunista, anarquistes o socialistes, de cervell, però sou catalans de cor, sou « catalans », abans que tot. Sou com aquell lluitador obrerista amic meu, home d'acció, sense pàtria (!) que, delicat de salut i sol a l'exili, s'arribà un dia fins a casa per donar-nos el seu « tresor ».

— Teniu, ens digué. Preneu això. És un saquet contenint terra catalana recollida moments abans de travessar la frontera. Estic molt i si em morís us demano que em feu el favor de tirar-la sobre la meua tomba. Què voleu ? Em sembla que així la mort em serà més suau...

Compreneu, germans ? Les llàgrimes d'enyorament de les sardanes de Sant Jordi i el pensament no menys enyorat del lluitador obrerista, en els fons anaven per vosaltres. Eren l'exponent de la mateixa fe, dels mateixos sentiments, dels mateixos anhels, de les mateixes esperances.

I si mai, mai, no haviem perdut la fe en la causa justa de Catalunya avui podem dir-vos que la victoria s'atansa, que la resurreccio és imminent, que l' hora de la llibertat és prop vostre. Els catalans de França, els més nombrosos dels que son a l'exili, i els catalans d'Amèrica com els catalans de tot arreu, s'han unit tots sota l'autoritat màxima del president de Catalunya. Totes les forces catalanes s'han reorganitzat i unit llurs esforços en una voluntat comuna : la de refer Catalunya, treballar per a la seva renovació i lluitar per la seva grandesa.

No us impacienteu. Esperau encara. Pero trebalheu. Trebalheu com nosaltres, sense odi, sense rancúnies, oblidant les angoixes passades i no pensant més que en l'ideal. Feu com nosaltres : reorganitzau-vos, trebalheu en el si de les vostres organitzacions i uniu-vos en aquesta nova Solidaritat Catalana que ha d'anunciar al mon la resurreccio de la pàtria.

I que per totes les cantonades de Barcelona i de les ciutats i viles i pobles catalans es vegin les mateixes, les úniques consignes : Solidaritat Catalana, Solidaritat Catalana, Solidaritat Catalana.

Aquesta consigna, germans de la pàtria, ho vol dir tot : Unio per a la victoria, fraternitat patriòtica, fer la gloria immortal de Catalunya. Domènec de BELLMUNT.

Foc Nou a la Rambla

De Barcelona ens arriben notícies que ens omplen d'alegria i no dubtem que ens acompanyaran en el nostre gòlg tots els catalans exiliats a França.

« Foc Nou », el popular setmanari portanyeu de Solidaritat Catalana, i del qual estem autoritzats per a dir que reapareixerà ben aviat i fou editat a tamany reduït el dia 14 d'abril i planat a les parets per tot Barcelona. Així mateix milers d'exemplars circulaven de mà en mà.

Saben pel mateix conducte, que els nostres germans de Catalunya veuen en Solidaritat Catalana la única i veritable expressió dels seus ideals i que consideren aquest moviment català en terres de França, el nou instrument de la unitat catalana.

Nosaltres, no podem fer més que folletar tots els components de Solidaritat Catalana, el bloc que ja es preveu serà l'aglutinant en un demà no llunyà de tots els catalans que han romàs a Catalunya, com ja ho és avui dels catalans exiliats a França.

ELS ARTIFEXS DE LA VICTORIA

